

Leonor Antunes

discrepancies

28.04–03.07.22

NL

La Loge

Kluisstraat 86 – rue de l'Ermitage
B-1050 Brussels

De sculpturale en ruimtelijke creaties van **Leonor Antunes** zijn het resultaat van een subtiele dialoog tussen de tentoonstellingsruimte, lokale knowhow en het erfgoed van modernistische tradities. Haar 'sculptuurplaatsen', met vaak abstracte en geometrische vormen, zijn vervaardigd uit een verscheidenheid aan materialen, zoals kurk, messing, rubber, keramiek, touw, leer, glas... Door het spel van texturen, schalen en licht nodigt haar visuele taal uit tot een fysieke, organische en sensitieve ervaring van de ruimte. Voor Leonor Antunes is beeldhouwkunst ook een collectieve praktijk en een netwerk van affiniteiten. Referenties uit het verleden dienen als basis voor het weven van nieuwe esthetische relaties. Haar sobere en delicate universum wordt bevolkt door figuren van vaak vrouwelijke ontwerpers en architecten uit het begin van de twintigste eeuw, zoals Anni Albers (1899–1994), Clara Porset (1895–1981), Ruth Asawa (1926–2013), Lina Bo Bardi (1914–1992), Eileen Gray (1878–1976).

Het woord 'discrepancies' (in het Nederlands: contradictie, onenigheid, divergentie) is een titel die Leonor Antunes vaak gebruikt. Ze zet het soms naast de initialen van de kunstenaars naar wie ze verwijst en schrijft het altijd opzettelijk in kleine letters, waarmee ze een afwijzing van hiërarchie suggereert. Volgens auteur Doris van Drathen benadrukt de term de kloof tussen het zichtbare en het onmetelijke. discrepancies is als een breuk, het symptoom van een verschil of een zoektocht naar een 'foutieve uitlijning'; het evoceert zowel het atypische traject van de hierboven genoemde maaksters

als de zoektocht naar een uniek lexicon door Antunes zelf. In navolging van praktijken die weerstand hebben geboden aan de rationalisatie van hun ontwikkelingen, onderzoekt *discrepancies* tussenruimten, verbindingen en alternatieven, bijvoorbeeld voor industriële productiemethoden.

Voor haar tentoonstelling in La Loge vormt de vloer in dambordpatroon de link met de geschiedenis van een ruimtelijke en hiërarchische organisatie. Dit site-specifieke vloerwerk is gemaakt van linoleum, een natuurlijk en zacht materiaal bestaande uit kurk, hars en pigmenten. Hij bevindt zich in het midden van de tempel en neemt het originele patroon van de mozaïekbetegeling van de vroegere vrijmetselaarsloge over. Hoewel het werk zinspeelt op het verleden van de plek, is het niet zozeer de mythologische referentie als wel het ritme, de structuur en het spel van verschillende schalen die Leonor Antunes interesseren. Door de manier waarop de compositie ontplooid is, produceert ze een trillend visueel effect en verleent ze eenheid aan alle andere werken die in de kamer geïnstalleerd zijn. Elke bezoeker wordt uitgenodigd om vrij rond te dwalen op het platform, in een niet-lineaire en immersieve relatie met het werk/de omgeving. De tegels suggereren ook het potentieel van het geometrische patroon. Dankzij de lijnen en perspectieven die ze vormen, openen de tweekleurige vlakken het platte oppervlak naar het driedimensionale en naar een ruimte voor experimenten die het lichaam verbinden met wat het omringt.

Meerdere series lampen, waaronder *Egle*, gemaakt voor de tentoonstelling van de kunstenares in het Portugese paviljoen op de Biënnale van Venetië in 2019, vormen de rest van de tentoonstelling. *Egle* is paarsgewijs geassembleerd en bestaat uit geblazen, transparante en gekleurde blokken Muranoglas, die van het plafond neerdalen via geelkoperen buizen die op verschillende hoogtes zijn opgehangen. Het ontwerp van de lampen verwijst discreet naar de betonnen elementen van Egle Trincanato (1910–1998), de eerste vrouw die afstudeerde aan de architectuurschool van Venetië (1938). Trincanato was verantwoordelijk voor historische gebouwen in Venetië en was tevens de auteur van *Venezia: guida all'architettura Minore* (1948), een visionair boek over Venetiaanse lokale architectuur en de ondergeschikte of gemarginaliseerde soorten stijl in de openbare ruimte. Zoals vaak in Antunes' oeuvre geeft de titel van het werk een indicatie, aangezien die de voornaam bevat van de figuur naar wie ze verwijst. De spectrale aanwezigheid van de Italiaanse architecte zet aan tot reflectie over de rol en invloed van door de geschiedenis onderschatte persoonlijkheden.

De ruimte wordt geritmeerd door de verscheidenheid aan verlichtingsarmaturen die fungeren als huishoudelijke voorwerpen, zij het in sculpturale zin. Het licht genereert nieuwe vormen en modelleert de ruimte door zijn dynamiek en volumes. Met haar lichte rondingen weert de serie *knot* ('knoop' in het Nederlands), geïnspireerd op een tekening van Anni Albers, de stijfheid van metaal af. De knoop, de basis van weefsels, weerspiegelt dit andere leidmotief van de praktijk van de kunstenares en de 'tactiele gevoeligheid' van het materiaal dat haar interesseert. Door alle hiaten en tegenstellingen die we waarnemen – tussen verticaliteit en horizontaliteit,

zwaartekracht en lichtheid, schaduw en licht, ondoorzichtigheid en transparantie – onderzoekt *discrepancies* de mogelijkheid dat dingen buiten hun schijnbare onbeweeglijkheid tot leven komen.

Afhankelijk van de uitnodiging maakt de kunstenaar gebruik van de context waarin ze produceert om nieuwe samenwerkingen te ontwikkelen (met ambachtslieden, kunstenaars, antropologen enz.). Zo verwelkomt La Loge het begin van een langetermijnonderzoek dat de kunstenaar onlangs in Brussel aanving. *discrepancies* is het startpunt van een onderzoek rond Simone Guillissen-Hoa (Beijing, 1916 – Brussel, 1996), een pionier van de moderne Belgische architectuur en de eerste vrouwelijke architect afgestudeerd aan La Cambre die een huis in België bouwde. Haar oeuvre – nog erg ondergewaardeerd – telt zo'n vijftig ontwerpen. Het situeert zich tussen nationale traditie en internationaal modernisme, rationele uitdagingen en functionele doelstellingen, en toont ook bijzondere aandacht voor het milieu, voor licht en voor het gebruik van natuurlijke materialen. Toen Antunes het archief ontdekte, was ze geraakt door Guillissen-Hoa's relatie tot het lichaam in de ruimte en door haar politieke engagement. De tentoonstelling brengt een immaterieel discursief moment rond deze figuur, die aansluit bij een grotere gemeenschap van vrouwen.

De tentoonstelling, met werk van Egle Trincanato tot Simone Guillissen-Hoa, wordt het laboratorium van een methode, van een onderzoek, dat doet denken aan de plot van een roman, zoals de kunstenaar het uitdrukt. Leonor Antunes neemt ons mee door tijd en ruimte in een historisch en esthetisch avontuur, bevolkt door kunstenaars, architecten, denkers, makers.

Leonor Antunes is geboren in 1972 in Lissabon. Vandaag woont en werkt ze in Berlijn. Recente tentoonstellingen waren te zien in Villa André Bloc, Meudon (2021); Chapelle des Beaux-Arts de Paris (2021); THE BOX, Plymouth, UK (2020); MUDAM, Luxemburg (2020); Museu de Arte de São Paulo MASP (2019); Museo Tamayo, Mexico-Stad (2018); Hangar Bicocca, Milaan (2018); Whitechapel Gallery, Londen (2017); San Francisco Museum of Modern Art (2016); Musée d'Art contemporain CAPC, Bordeaux (2015); New Museum (2015); Kunsthalle Basel (2013); Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid (2011). Ze nam ook deel aan collectieve tentoonstellingen, zoals 'Witch Hunt', Hammer Museum, Los Angeles (2021); 'Interiorities', Haus der Kunst, München (2020); 'And Berlin Will Always Need You. Art, Craft and Concept Made in Berlin', Gropius Bau, Berlijn (2019); 'Resonating Spaces', Fondation Beyeler, Riehen/Basel (2019); 'Civilized Caves', Ladera Oeste, Guadalajara, Mexico (2017); 'Condemned to be Modern', Los Angeles Municipal Art Gallery LAMAG (2017). Antunes vertegenwoordigde haar land in het Portugese paviljoen op de Biënnale van Venetië in 2019. Ze nam ook deel aan de 57e Biënnale van Venetië (2017), de 12e biënnale van Sharjah (Verenigde Arabische Emiraten) en de 8e biënnale van Berlijn (2014). Ze behaalde een diploma aan de kunstacademie van Lissabon en aan de Staatliche Akademie der Bildenden Künste in Karlsruhe.

WERKEN

Vanaf de ingang, van links naar rechts

knot #6, 2018

Messing, glas, elektrische kabel, gloeilamp

450 x 23.9 x 7.1 cm

Met dank aan de kunstenaar en Marian Goodman Gallery, New York, London, Parijs

Egle #2, 2019

Muranoglas, messing, elektrische draad, gloeilamp

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaar en Marian Goodman Gallery, New York, London, Parijs

Egle #11, 2019

Muranoglas, messing, elektrische draad, gloeilamp

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaar en Luisa Strina Gallery, São Paulo

knot #2, 2018

Brass, glass, electrical cable, bulb

433 x 14.6 x 7.1 cm

Met dank aan de kunstenaar en Marian Goodman Gallery, New York, London, Parijs

knot #8, 2018

Brass, glass, electrical cable, bulb

467.5 x 41.2 x 7.1 cm

Met dank aan de kunstenaar en Marian Goodman Gallery, New York, London, Parijs

Egle #16, 2019

Muranoglas, messing, elektrische draad, gloeilamp

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaar en Air de Paris, Romainville

Egle #9, 2019

Muranoglas, messing, elektrische draad, gloeilamp

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaar en Luisa Strina Gallery, São Paulo

Egle #10, 2019

Murano Glass, brass, electric wire, bulb

Variable dimensions

Met dank aan de kunstenaar en Luisa Strina Gallery, São Paulo

knot #9, 2018

Brass, glass, electrical cable, bulb

342.5 x 30.1 x 7.1 cm

Met dank aan de kunstenaressen en Marian Goodman Gallery, New York, London, Parijs

Egle #13, 2019

Muranoglas, messing, elektrische draad, gloeilamp

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaressen en Air de Paris, Romainville

indirect lighting, group 1, 2021

Roestvrij staal en keramisch email

350 cm, verstelbaar tot 450 cm

Met dank aan de kunstenaressen en kurimanzutto, Mexico-Stad

Egle #12, 2019

Muranoglas, messing, elektrische draad, gloeilamp

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaressen en Luisa Strina Gallery, São Paulo

knot #5, 2018

Messing, glas, elektrische kabel, gloeilamp

409.5 x 19.4 x 7.1 cm

Met dank aan de kunstenaressen en Marian Goodman Gallery, New York, London, Parijs

PUBLIEK PROGRAMMA

CONCERT : ELIANE RADIGUE

12.06.22, 16:00

Uitgevoerd door Carol Robinson en Julia Eckhardt. Muzikale composities van Eliane Radigue (Parijs, 1932), pionier op het gebied van elektronische muziek.

OCCAM RIVER I, 2012, voor birbyné and altviool

‘De vrijheid om ondergedompeld te worden in de ambivalentie van continue modulatie met de onzekerheid om wel en/of niet in deze of gene modus of tonaliteit te zijn. De vrijheid om je te laten overweldigen, ondergedompeld in een continue klankstroom, waar de scherpte van de perceptie wordt verhoogd door de ontdekking van bepaalde lichte kloppingen, daar in de achtergrond, pulsaties, adem.’

– E. Radigue

OCCAM III, 2012, voor birbyné

‘De kracht van onvermijdelijkheid als de kleinste hint van geluid verzamelt zich en groeit. Lucht die vloeibaar is geworden. Een waterdans in gang gezet, trillend door een houten buis zonder vingergaten. Het water kan alleen zijn weg vinden. De klank kan slechts uitbreiden, maar langzaam. Er is geen keuze, alleen de impuls tot vereniging, die voortvloeit in een grote rotatiecyclus.’

– C. Robinson

OCCAM IV, 2012, voor altviool

‘Werken aan OCCAM IV en het spelen is alsof je door een landschap van water wordt geleid, terwijl je ofwel actief op zoek gaat, ofwel de aandacht laat hangen bij wat die net aanwakkert. Het is een pad tussen activiteit en drijven met het spel van water, wind en licht dat abstracte patronen vormt waar het oor naartoe wordt getrokken, met concentratie en gemak.’

Biografieën

Carol Robinson is een Frans-Amerikaanse klarinettist en componist. Ze volgde een opleiding klassieke klarinet en studeerde af aan het Oberlin Conservatory in de VS, waarna ze haar studie hedendaagse muziek in Parijs voortzette dankzij een H.H. Woolley-beurs. Ze treedt op grote podia en festivals over de hele wereld (Festival d’Automne, MaerzMuzik, Archipel, RomaEuropa, Wien Modern, CTM Berlin, Geometry of Now, Crossing the Line, Huddersfield ...), en put daarbij uit haar repertoire of waagt zich aan experimentele vormen. Robinson werkt nauw samen met muzikanten uit

een breed stilistisch spectrum. Als fervent improvisator houdt ze van de meest open muzikale omstandigheden en werkt ze regelmatig samen met choreografen, videokunstenaars en fotografen. Ze begon met componeren door muziektheaterstukken te schrijven en is auteur van meer dan zestig werken. Ze ontving opdrachten van Radio France en het Franse ministerie van Cultuur voor *Can you See*, en een andere voor *Mr Barbe bleue*, een kameropera voor een barokensemble. Ze componeert vaak stukken die akoestische instrumenten combineren met elektronica. Drie van die stukken (*Nacarat voor elektrische gitaar*, *Black on Green voor contrabas* en *Les si doux redoux voor bassethoorn*) verschijnen binnenkort bij MODE RECORDS. Robinsons recente discografie weerspiegelt de breedte van haar werk. Naast haar composities als *Billows* of *Laima* voor klarinet en live-elektronica, of *Cross-Currents*, een oneindige aleatorische mix gecomponeerd met Cathy Milliken, zijn er bekroonde monografische opnames van grote twintigste-eeuwse componisten (Giacinto Scelsi, Luigi Nono, Morton Feldman, Luciano Berio, Eliane Radigue en Phill Niblock) en klassieke muziek, jazz of alternatieve rock voor verschillende labels.

Julia Eckhardt is muzikant en organisator op het vlak van de klankkunsten. Ze is medeoprichter en artistiek mededirecteur van Q-O2 workspace in Brussel, waarvoor ze verschillende thematische onderzoeksprojecten heeft uitgewerkt. Ze speelt zowel gecomponeerde als geïmproviseerde muziek en werkte samen met tal van artiesten, en meer specifiek met Eliane Radigue. Ze trad internationaal op en bracht een aantal opnames uit. Ze geeft lezingen over onderwerpen als geluid, gender en openbare ruimte, en is (co)auteur van *The Second Sound*, *Conversation on Gender & Music*, *Grounds for Possible Music*, *The Middle Matter – Sound as Interstice*, en *Eliane Radigue – Intermediary Spaces/Espaces intermédiaires*.

Praktische informatie

Duur: 1u30

Op reservering

Adviesprijs : 8 euro; 5 euro.

LECTURE OP SIMONE GUILLISSEN-HOA

02.06.22, 19:00

Door Apolline Vranken

Biografie

Sinds 2014 is **Apolline Vranken** actief bij de *Cercle féministe van de ULB* en is ze gepassioneerd door vraagstukken rond genderverhoudingen in de ruimte en stedelijke gelijkheid. Ze onderzocht deze thema's in haar afstudeerwerk *From Beguinages to Feminist Architecture*, gepubliceerd door de l'Université des Femmes in 2018. Apolline Vranken studeerde af als architect in 2017, werkte meer dan twee jaar als projectmanager voor de vzw *L'Ilot – Sortir du sans-abrisme* en als architect. Momenteel is ze FNRS-doctoraatsonderzoeker aan de faculteit Architectuur La Cambre Horta van de ULB. Met het platform *L'architecture qui dégenre* nam ze ook het initiatief

voor de Belgische editie van de *Journées du Matrimoine*.

Praktische informatie

Op reservering, vrije toegang

Taal : Frans

Duur: 1u

THROUGH THE EYES

Rondleiding van *discrepancies*

Exacte data te bevestigen

Praktische informatie

Op reservering, vrije toegang

LAB LOGE : KIDS PROGRAMME

Aan het onthaal van La Loge zal een activiteitenpakket voor kinderen van 6 tot 12 jaar beschikbaar zijn om de tentoonstelling van Leonor Antunes te ontdekken. Zelfstandig te doen in La Loge!

Gratis

Talen: Engels, Frans, Nederlands

Dankwoord

De realisatie van *discrepancies* was enkel mogelijk dankzij de nauwe samenwerking met Lenor Antunes en haar studio (Saehee Hwang).

La Loge dankt de galerieën kurimanzutto, Mexico-Stad (Martha Reta), Marian Goodman, New York, London, Parijs, (Raphaele Coutant, Anais de Balincourt), Air de Paris, Romainville (Florence Bonnefou), Luisa Strina, São Paulo (Thamy Echigo), het archief Simone Guillissen-Hoa (Jean-Pierre Hoa).

De productie van deze tentoonstelling werd mogelijk gemaakt dankzij het professionele en toegewijde werk van Jérémie Boyard, Maxime Cazarré, Léonor Gomez, Arthur Jules, Emil Schiegnitz en Thily Vossier. Dank ook aan Anais Chabeur.

De vernissage wordt gesteund door Vedett.

Het team van La Loge

Directeur & curator : Wim Waelput

Communicatie & Curator van publieke programma's : Antoinette Jattiot

Stagiaire : Marielou Laforest

Visuele identiteit: Antoine Begon, Boy Vereecken

Productie: Léonor Gomez, Arthur Jules

Audio & video : Ludo Engels

Fotografie : Lola Pertsowsky

Live streaming : Showing the show

Vertalingen en proeflezingen : Marianne Thys, BLURBS, Marianne Doyen

First Sight ambassadrice : Laure Decock

Lab Loge : Lisa Man

Vrijwilligers: Sara Daniel, Marielou Laforest, Alice Nataf, Lila Poimboeuf-Mahieu

Openingstijden

Donderdag tot Zondag

13:00 to 18:00

Vrije toegang.

Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen

La Loge is een privé-initiatief en vereniging zonder winstoogmerk opgericht door architect Philippe Rotthier. La Loge wordt gesteund door het Philippe Rotthier fonds, de Vlaamse Overheid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), en First Sight, een gemeenschap van geëngageerde individuen en organisaties. De Lodge wordt ook gesteund door de gemeente Elsene. La Loge krijgt extra steun van de gemeente Elsene en van de Franse gemeenschap (FWB). La Loge is lid van 50° nord Réseau transfrontalier d'art contemporain

La Loge

rue de l'Ermitage 86

1050 Bruxelles

+32(0)2 644 42 48

info@la-loge.be

www.la-loge.be

